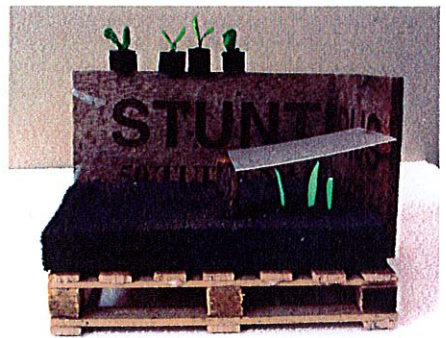

Links: Giardino Vaticano, gemengde techniek op papier, 35 x 42 cm, 2015.
Midden: Extasefabriek, olieverf, 34 x 42 cm, 2015.

Tuinstillvenen, div. materialen, 8 x 7 x 12 cm, 2013

en vernietiging en dat leidt tot een hoogwaardig resultaat.

In een fabriek wordt door een hogere soort samengewerkt om tot een product te komen. De werken kunnen in een realistische vorm gegoten worden of een surrealistische, hoe dat precies komt is niet eenvoudig te verklaren, het zal met de nukken van het temperament te maken hebben."

Wat wil je wezenlijk laten overkomen bij de toeschouwer? Je eigen beleven van de natuur en omgeving/behuizing - en de mens mogelijk daarin - of het plezier waarmee je werkt zonder belang te hechten aan de waardering ervoor?

"Plezier hebben in je werk zonder belang te hechten aan de waardering daarvoor? Dat staat ver van me af. Of ik plezier heb tijdens het werk doet mijns inziens niet ter zake. Ik ben ook regelmatig toeschouwer van een schilderij en dan is de vraag of de schilder plezier heeft gehad in het schilderen volko-

men irrelevant. Het gaat erom of ik (toeschouwer) er plezier aan beleef. Ik denk niet dat een professioneel schilder zoveel plezier heeft als hij schildert, daar is het allemaal veel te moeilijk voor. Bovendien kan je vol geestdrift de rottigste dingen maken, en vol verdriet en chagrijn goed werk. Het lijkt me een amateurstandpunt: dat het plezier van veel belang is en dat er geen waardering verlangd wordt. Iedere kunstenaar wil overvloedige waardering, als het effe kan.

Ik probeer goed werk te maken, dat is waar het om draait (bij welke kunstenaar niet?)"

Wat brengt je ertoe om nu eens een kastje/maquette te maken, dan weer een schilderij en soms een combinatie?

"De 'kastjes' en de schilderijen staan toch wel los van elkaar. Het was het idee dat je zo'n kastje of 'maquettetje' regelrecht als voorbeeld voor een schilderij zou kunnen gebruiken. In theorie is dat zo, maar in mijn

praktijk doe ik het niet... zo gaan die dingen. Wel denk ik dat mijn gevoel voor ruimte en lichtinval er door aangescherpt zijn."

Je liet me een recente kijkkast in wording zien. Wat stelt dat voor? Het lijkt wel een schaftlokaal.

"Dat is het omgekeerde van: eerst kastje dan schilderij. Hier staat een schilderij model; ik probeer iets te maken naar het werk 'Restaurant Carrel' van Vincent van Gogh, Arles 1888. Het is een project van Cornel Bierens, waar ik voor gevraagd ben. Cornel Bierens is kunstenaar, van Gogh-fanaat (zie zijn site over 'Het gele huis'), liefhebber van kijkkasten, schrijft in de NRC en komt af en toe op de buis. Hij heeft tientallen kunstenaars gevraagd een schoenendoos of iets dergelijks te vullen met een soort ruimtelijke impressie of commentaar op (een) Van Gogh. Pulchri-lid Paul Nassenstein zit er ook bij.

Mijn kijkkast wordt misschien wel een belabberde reproductie, maar hopelijk tegelijkertijd interessant. Ik heb in ieder geval nog nooit zo'n honderd procent figuratief ding gemaakt. Van Goghs schilderij (er zijn twee versies) gaat volgens mij over ruimte, stoelen, flessen, tafels en als laatste: mensen. (Van Gogh waagt zich zelden aan meer dan één hoofdpersoon). Ik ben bezig er een soort transcriptie van te maken, waarin de mensen op de eerste plaats komen. Ik heb de compositie zó gemaakt dat het specifieke karakter van een kastvorm benut wordt."

JOS POELS

Scuola Libera del Nudo, gem. techniek op papier, 56 x 76 cm

Arthur Stam exposeert
van 13 november
t/m 2 december
in de Voorhoutgalerie

Foto Arthur Stam: J M C v d Wel.